

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "ק

פרשת השבוע

עורך אמור - "מסכת אבות פרק ב' "

אחראי מערכת

גליון מס'

815

הרב אברהם טריקי

דבר רב העיר שליט"א

וּסְפַּרְתֵּם לָכֵם... עַד מְמָחֲרָת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תספרו חַמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתָּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה (ייקרא יי, ב)

חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה: ביום החמישים תקריבו. ואומר אני, זה מדרשו אבל פשוטו עד ממחרת השבת השביעית שהוא יום חמישים תספרו, ומקרא מפורש הוא... (רש"י)

ובזה ביקש רש"י ליישב מדוע אנו סופרים ארבעים ותשעה ימים ולא חמישים יום כציווי הכתוב. ועיין בתוס' (מנחה סה, ב ד"ה כתוב) מ"ש ליישב בזה. וע"ע ברא"ש (סוף פרק ערבי פסחים סימן מ) שדחה את תירוצי התוס', וכתב ליישב באופן אחר, עי"ש. ומקדמת דנא שמעתי בזה רמז מתוק בשם הרבי מאוסטרצ'וב זצ"ל, אשר באחד מפגישותיו עם הגר"ח עוזר זצ"ל דן עמו מי ראוי לתואר 'גברא רבה' אשר בו דיברה הגמ' (מכות כב, ב) 'כמה טפשאי שאר אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא קיימי מקמי גברא רבה' (כמה טיפשים אותם אנשים שקמים בפני ס"ת ולא קמים בפני ת"ח). והנה הגמ' שם למדה כן, מהא דאמרה תורה לגבי מלקות 'ארבעים יכנו' (דברים כה, ג) ואילו חכמים העמידו אותם על שלושים ותשע, ומכאן שגדול כוחם של ת"ח יותר משל תורה, עכת"ד הגמ' עי"ש. והעיר הרב, הרי מצינו כעין זה ממש לגבי מצות ספירת העומר, דאמרה תורה (ויקרא כג, טו-טז) 'מיום הביאכם את עומר התנופה... תספרו חמישים יום' ואילו חכמים העמידו אותם על ארבעים ותשעה ימים, וא"כ מדוע בחר הש"ס להוכיח כן ממצות המלקות ולא ממצות ספירת העומר. והשיב על כך, שרק ת"ח המוריד מכה מיהודי ראוי לתואר גברא רבה! ומעתה שוב לא יפלא מדוע זכה דוקא משה בתואר הנכסף 'ואת עלית על כולנה', בעבור הצלת הדוה

ואם יש את נפשך להוסיף ולהעמיק בזה, צא ולמד לדברי הגמ' (עבודה זרה מד, א) עה"פ (במדבר כא, ח) 'עשה לך שרף – עשה לך משלך', כלומר שהוצאות עשיית נחש השרף האמור לעצור את המגפה מעל בנ"י – יהיו משלך, עי"ש. ויש להתבונן נוראות, הרי מקראות מפורשים הם (שם, ה-ח) שמגפת הנחשים פרצה על בנ"י במדבר על דיבתם הרעה בה' ובמשה עבדו: 'וידבר העם באלוקים ובמשה... וישלח ה' בעם את הנחשים והשרפים וינשכו את העם... ויבוא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דיברנו בה' ובך התפלל אל ה' ויסר מעלינו את הנחש... ויתפלל משה בעד העם. ויאמר ה' אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס' וגו'. ויש לתמוה, מדוע היה צריך משה לשאת בהוצאות הצלת העם, וכי לא היה בידי העם כדי לממן נחש של נחושת עבור הצלתם מן המגפה. ברם אנו אין לנו אלא ללמוד מכאן, עד כמה נדרש מנהיג בישראל להפריד בין רגשותיו האישיים – להצלת צאן מרעיתו. וזו היתה גדולתו של משה רבינו ע"ה, אשר לא זו בלבד שמחל על פגיעתו וגם התפלל להצלת מי שפגעו בו, אלא שגם מימן מכיסו הפרטי את הוצאות הצלתם!

וכזי לנו גדול כאהרון הכהן אשר הקדיש את מפעל חייו למען הכלל. וכה הם דברי המשנה באבות (א, יב): 'הלל אומר הוי מתלמידיו של אהרון – אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה'. וידועים ומפורסמים הם דברי רבותינו במדרש אודות מנהגו של אהרון בהשכנת שלום בין איש לאשתו, ובין אדם לחבירו. ומשום כך בכו אותו 'כל בית ישראל' (במדבר כ, כט) – לרבות אנשים ונשים, לעומת משה אשר נאמר עליו (דברים לו, ח) 'ויבכו בני ישראל את משה'.

המשר דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

שפע רב בכל העולמות

יש נוסח יהי רצון לאחר ספירת העומר "ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות" מבאר ה'בן לאשרי' על פי דברי **החוזה מלובלין** בשם **הבעש"ט** לכל אומה יש תאווה ומידה רעה מיוחדת, וטומאה זו היא סוד כוח החיות שלהם, אולם השורש העליון הוא תענוג רוחני קדוש משבעים שרים של מעלה המלאכים הממונים על שבעים אומות העולם, וסוד ספירת העומר הוא תיקון המידות כמו שכתוב בסידורים חסד גבורה וכו', שבכל יום מבטלים כוח טומאה שכנגד אומה אחת מאומות העולם, וחוזרת כוח התאווה להיות עונג רוחני קדוש עליון כבתחילה, וזהו "זעל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות" שעי"ז ישראל נוטלים את השורש הרוחני הקדוש להתענג על ה' בשפע רב של ברכה וטובה ברוחניות ובגשמיות.

בברכת לבת לאום ומבורי

הרב עוזיאל אדרי רב המרכז הרפואי "סורוקה" ק"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' באר שבע

ח זמנים שבועי

יני אייר 18.5.19	יני אייך 17.5.14	יום הי יאי אייר 16.5.19	יום די יי אייר יי אייר 15.5.19	70 W T	יום ב' ח'איר 13.5.19	יום אי ז' אייר 12.5.19	לוח הזמנים מרויק לבאר-שבע
4:17	4:18	4:18	4:19	4:20	4:21	4:22	עלות השחר
4:25	4:26	4:26	4:27	4:28	4:29	4:30	זמן טלית ותפילין
5:49	5:50	5:51	5:51	5:52	5:52	5:53	וריחה - הגץ החמה
8:27	8:27	8:28	8:28	8:28	8:28	8:29	מין קישלו עו מנ"א
9:09	9:09	9:09	9:10	9:10	9:10	9:11	מן קש לחוצווערא
12:37	12:37	12:37	12:32	12:37	12:37	12:37	חצות זם לילה
13:13	13:13	13:13	13:13	13:12	13:12	13:12	מנחה מולה
18:23	18:23	18:22	18:22	18:21	18:21	18:20	פלב תממחה
19:34	19:33	19:32	19:32	19:31	19:30	19:30	שקיפה
19:50	19:50	19:49	19:48	19:47	19:47	19:46	צאת הכוכבים

ברכת הלבנה 💝 החל ממוצש"ק פרשת "אמור". סוף זמנה מוצשיק פרשת "בהר" כל הלילה.

מני הדלקת הנרות

מור	×	פרשת השבוע:		
וים 🎍	והכהנים הל	הפטרה:		
19	:08	כניסת השבת:		
20	:00	יציאת השבת:		
20	:52	רכינו תם:		

אורות הפרשה

'אמור ואמרת' נשמיות ורוחניות

דקדק **רש"י** מדוע כפל הפסוק פעמיים **"אמור ואמרת"**, מבאר **ה'ברכה משולשת**' גם על התורה נאמר לשון "**אמירה**" פעמיים ובלשון רבים, '**אמרות** ה' **אמרות** טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתיים', דהיינו שהתורה יש בה עלייה כפולה שצריך לקיימה בשני אופנים בגשמיות וברוחניות, וזהו שנאמר בהמשך הפסוק 'בעליל לארץ', היינו קיום באופן של ארץ גשמיות, 'מזוקק שבעתיים', היינו קיום באופן של זיכוך רוחניות, ומי שאינו יכול לקיים אלא רק אחד משני האופנים כמלאכי השרת שיכולים לקיימה רק ברחניות, אין להם את הזכות לקבל את התורה, כדאיתא **במסכת שבת** אמר רבי יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מה לילוד אשה בינינו אמר להן בא לקבל את התורה, אמרו לפניו אתה מבקש ליתנה לבשר ודם, 'מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנ**ה הודך** על השמים' אמר הקב"ה למשה החזר להן תשובה, אמר משה למלאכים מה כתיב בה 'לא תרצח לא תנאף לא תגנוב' האם קנאה יש ביניכם האם יצר הרע יש ביניכם, מיד הודו לו. והנה זה לעומת זה עשה האלוקים, רחמנא ליצלן יש גם בצד הטומאה **נפילה כפולה בגשמיות וברוחניות**, ועל זה כפל הפסוק פעמיים להזהיר **"אמור ואמרת"**, כמ"ש **המדרש** עליונים על ידי שאין בהם יצר הרע דיים באמירה אחת רק על רוחניות, אבל התחתונים שיש בהם יצר הרע הלוואי ויעמדו בב' אמירות.

אהרן הכהן ומלאכי השרת

יש לדקדק למה נאמר 'אמור לבני אהרן', לכאורה היה צריך להזכיר בציווי גם את אהרן הכהן עצמו, והיה צריך לומר 'אמור לאהרן הכהן ולבניו', מדוע נאמר הציווי רק לבניו של אהרן, מבאר 'הצדיק מרעננה' זיע"א שבאמת נאמר הציווי רק לבניו של אהרן ולא לאהרן עצמו, ויבואר בהקדם איתא בירושלמי במסכת יומא על כניסת הכהן הגדול לקודש הקודשים 'וכל אדם לא יהיה באהל מועד', אמר רבי אבהו אפילו המלאכים שכתוב בהן 'ודמות פניהם פני אדם לא יהיו באהל מועד', ואם כן לכאורה איך אהרן הכהן כן נכנס והרי הוא עצמו אדם, אלא על כרחך יש לומר שאהרן הכהן התעלה במעלות עליונות ונשגבות בקדושה ובטהרה, עד שהעפיל לדרגה גבוהה באהל מועד'. ולפי זה יובן גם כאן שהציווי 'לנפש לא יטמא בעמיו', לא בא אפילו יותר ממלאכי השרת, וממילא עליו לא שייך הציווי 'וכל אדם לא יהיה באהל מועד'. ולפי זה יובן גם כאן שהציווי 'לנפש לא יטמא בעמיו', לא בא אלא רק על בני אהרן ולא על אהרן הכהן עצמו, כי רק בניו היו בדרגה הנצרכת לשמירה ולהזהרה של ב' אמירות, מה שאין כן אהרן הכהן עצמו שהגיע לפסגות גבוהות בקדושה וטהרה אינו נצרך לכל זה.

בשעת כעס הנשמה מסתלקת

'אמור אל הכוהנים בני אהרן לנפש לא יטמא בעמיו', יש לדקדק הכוהנים **בני אהרן** היה צריך לומר מקודם **בני אהרן** ואחר כך **הכהנים**, שכן הוא הסדר מקודם היו **בני אהרן** ואחר כך **נעשו כהנים**, מבאר רבי יצחק הכהן **הוברמן** זצ"ל שבאמת הציווי הזה נאמר על כל אחד מישראל ולא רק על הכהנים שידבק עצמו בדרכו של אהרן הכהן להשכין שלום ולרדוף <mark>שלום,</mark> כדאיתא **במסכת אבות** הלל אומר, הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה, וכדאיתא **במסכת יומא** תנו רבנן מעשה בכהן גדול שיצא מבית המקדש במוצאי יום הכיפורים<u>,</u> והיו הולכים כל העם אחריו ללוותו בצאתו בשלום מן הקודש, בדרך פגשו העם לשמעיה ואבטליון שהיו מהלכים בדרך, פרשו כל העם ועזבו את הכהן הגדול והלכו אחרי שמעיה ואבטליון, רצו שמעיה ואבטליון לכבד את הכהן הגדול פנו אליו בלשון של כבוד וברכוהו, הכהן הגדול שנפגע מזה שעזבוהו העם השיב בכעס ובנימה של זילזול 'שלום לכם בני אומות העולם', כדאיתא במסכת גיטין ששמעיה ואבטליון היו בני גרים מבני בניו של סנחריב, ענו לו שמעיה ואבטליון הקב"ה אוהב גרים מבני אומות העולם דעבדין עובדא דאהרן שאוהבים שלום ורודפים שלום, אך לא את הכהן שאף על פי שהוא מזרעו של אהרן אבל אינו מתהלך ונוהג בדרכו של סבו אהרן, שבמקום להשיב להם שלום באהבה וחיבה על הכבוד שכיבדוהו, קינטרם ולעג להם בלשון גנאי, ולפי זה יובן גם כאן שנאמר הציווי 'לנפש לא יטמא בעמיו', לכל אחד מישראל ולא רק לכהנים, שלא יבוא לכלל כעס, כמ"ש בזוהר כל הכועס נשמתו מסתלקת ממנו, שנאמר 'טורף נפשו באפו', **"לנפש לא** יטמא" שלא יטמא את נפשו בזה שעל ידי הכעס תסתלק ממנו, ו**כהנים** מרמזים על הכעס, כדאיתא במסכת בבא בתרא כהנים קפדנים הם, "בעמיו" היינו מלשון גחלים "עוממות" שכאשר בא לכלל כעס כיבה ועימעם את אור הנשמה שנסתלקה, כי נשאר בו רק חלק "**הנפש", ועל** כן איתא **במסכת אבות** רבי שמעון בן אלעזר אומר אל תרצה את חבר**ר** בשעת כעסו, כי אין את מי לרצות שנסתלקה הנשמה.

אורות הכשרות

וכמו כן, ראיתי למי שדקדק בכתוב האמור אחר פטירתו של משה: 'ויתמו ימי בכי אבל משה' (דברים שם), ואילו באהרון לא מצאנו שתמו ימי אבלו, שכן חסרונו של אהרון בחיי הקהילה הורגש בכל עת ובכל שעה, ולא תם. וכאמור כל זה הוא מן המפורסמות לכל בר בי רב, אולם בוא וראה עד היכן מגיעים פני הדברים. מצאתי כתוב, ששמונים אלף בחורי ישראל הלכו אחרי מיטתו של אהרון הכהן ע"ה. וכולם נקראו בשם 'אהרון', מפני שנולדו להורים אשר עמדו בפני גירושין, ואהרון החזירם זה לזה והשכין שלום בביתם. וכשנולד להם בן, קראוהו בשם 'אהרון', שהרי בזכותו הגיע בן זה לעולם, עכת"ד. ועתה בואו חשבון, הרי ימי שני חייו של אהרון היו מאה עשרים ושלוש שנים, שהם כ-ארבעים אלף ימים. נמצא לפי זה שבכל יום הספיק אהרון להציל לפחות שניים או שלושה בתים מגירושין! הרי לפנינו מפעל חיים של קודש הקודשים אהרון הכהן הגדול מאחיו. ומעתה הוראת הלל הזקן: 'הוי מתלמידיו של אהרון אוהב שלום ורודף שלום', היא מופלגת עד מאוד – לאין שיעור ואין ערוך.

ודע שלא תתכן מסירות נפש כה גדולה למען הפרט והכלל, בלא שקדם לה אהבה אמיתית ואין סופית – כאהבת עצמו ממש. וזהו למעשה יסוד כל התורה כולה, וכמו שדרש רבי עקיבא בתלמוד ירושלמי (שבת ס, ד): 'ואהבת לרעך כמוך זהו כלל גדול בתורה', ופשוט שכוונתו בזה הוא, שמצוה זו היא 'היסוד' שעליו עומדת כל התורה כולה, שהרי יש לנו מצוות רבות נוספות – תרי"ג מצוות!

בעשר אצבעותי עמלתי בתורה – ולא נהנתי מהעולם הזה אפילו באצבע קטנה', כך העיד על עצמו מרן ראש הישיבה הגרא"מ שך זצוק"ל. ובכל זאת ידוע עד כמה הוא נהנה ושמח הגרא"מ שך זצוק"ל. ובכל זאת ידוע עד כמה הוא נהנה ושמח הצטער מאוד בצער הזולת. יום נישואיו של נאמן ביתו הרב יחזקאל אסחייק שליט"א, היה יום שמחתו של ראש הישיבה, שכן החתן היה מקורב אליו כבן. אך יודעי דבר מספרים, כי בחתונה עצמה היה ראש הישיבה עצוב מאוד וכמעט ולא רקד כלל. לשאלת תלמידו רבי מאיר הייזלר, מדוע אינו רוקה, הרי זו שמחה של ראש הישיבה. 'כן כן, השיב ראש הישיבה, איני יכול לרקוד. קשה לי לספר לך... היום בא אלי אברך וסיפר לי שהיום התברר סופית לאחר בדיקות שנערכו בבית חולים, שאין לו שום סיכוי להיות אב לילדים. כשקורה לי דבר כזה אני לא יכול לרקוד'...!

בברנת לבת לאום ואבורק הרב יהודה דרעי הרב הראשי וראבייד באר-שבע

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימו של כב' המרא דאתרא שליט"א

מרת אסתר בת מרים ז"ל

נלב"ע ט' אייר

יהי רצון שזכות לימוד התורה הקדושה תהיה לעילוי נשמתה הזכה והטהורה

ת.נ.צ.ב.ה.

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי להודה דרעל שליט"א

הלכות משגיח כשרות

ש. האם עד אחד נאמן באיסורין מהתורה.

ת. עד אחד נאמן באיסורין מדאורייתא דכתיב "וספרה לה", שמתוך שנאמנת נדה לומר טהורה אני משמע שעד אחד נאמן באיסורין, כ"כ התוס' וכמה מרבותינו הראשונים. אך רש"י למד כן מהכתוב "ושחט את בן הבקר", שאוכלים הכהנים על פיו ששחט כדין. ובמקום אחר למד זאת "מסברא", שאם לא כן אין לך אדם אוכל משל חבירו ואין לך אדם סומך על אנשי ביתו.

ש. האם משפטי העדות חלים על עד אחד הנאמן באיסורין כגון שחזר בו או עד מפי עד ומפי כתבם וכו'.

ת. אמנם התורה האמינה לעד אחד באיסורין, אך לא בתורת "עדות" אלא מכח "בירור", והיינו שנתנה לו כח לברר את הספק כגון שאומר על החתיכה שהיא שומן ולא חלב. לפיכך, אין משפטי העדות חלים עליו, ויכול להעיד גם על מה ששמע מפי עד אחר, וכן נאמן גם על פי כתבו, וכן א"צ חקירה ודרישה בב"ד, וכן יכול לחזור בו מדבריו.

ש. באלו אופנים עד אחד נאמן באיסורין.

ת. עד אחד נאמן אף באיסורין של תורה - הן להתיר והן לאסור, ובלבד שלא הוחזק האיסור. אבל כל שהוחזק האיסור אין עד אחד נאמן לסתור את החזקה, אלא אם כן היה הדבר בידו לתקנו כגון שחיטה ומליחת הבשר וניקורו מן החלב והפרשת תרו"מ וטבילת כלים וכו'. וכמו כן נאמן להתיר אע"פ שהוחזק האיסור, במקום שאפשר לעמוד על בוריו גם בלעדי דבריו כגון שאמר לכהן בעל מום אתה או על מקוה שהוא חסר, מפני שהוא דבר שעתיד להתגלות ורחוק הוא שיעיד עליו שקר.

ש. האם עד אחד נאמן גם לאסור או רק להתיר.

ת. הואיל וכאמור אין עד אחד נאמן באיסורין בתורת "עדות", הרי שאינו נאמן לאסור דבר שהוחזק בהיתרו אשר צריך עדות גמורה כדי לאוסרו, כגון שאמר לו נתנסך יינך או נטמאו טהרותיך והלה מכחישו.

ש. האם יכול אדם לאכול בבית חבירו גם מבלי שהוא יודע מה טיב הכשרות.

ת. רשאי כל אדם לאכול אצל חבירו גם מבלי שהוא יודע מה טיב הכשרות, ובלבד שהיה חבירו ירא שמים המקפיד על שמירת תורה ומצוות.

ציבור שוחרי התורה

פוזפו לשיעורו הפרחק של חרב הגדול הדרשן הנודע פה פפיק פרגליות

שׁלמה לוינשטיין

שיתקיים בעז״ה ביום ראשון ז׳ אייר תשע״ט בשעה 20:30 בשעה 12.5.19)

בישיבת "נתיב השבים" שבזי 17 באר שבע

אורות ההלכה

הרבנות הראשית באר-שבע מחלקת "כשרות בהדרין" ביראשות כב' המרא זאתרא הרה"ג יהודה דרעי שליט"א הוטרה השנחה "בוחדר" בוחדר דרן" ועבר להשנחת "רבנות רנולה"

מסעדת **"בית הבשר"** רח' הנגרים 14 ב"ש כברכה, מחלקת "כשרות מהדרין" שע"י הרבנות הראשית כאר-שבע

שע"יי שע"יי שע"יי מרבנות הראשית באר-שבע

בראשות כב' המרא דאתרא הרח"ג יהודה דרעי שליט"א

הודעה משמחת

הננו שמחים לבשר לציבור הרחב כי בימים אלו הצטרפו למעגל "הכשרות בוהדרין" שע" "בד"ץ בוהדרין" ביש

מאפה דולב" רח' מבצע קדם 19, ב"ש"

"מלוח מתוק" רח' קק"ל 14, ב"ש

בברכה, מחלקת כשרות מהדרין שע"י הרבנות באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע מחלקת הכשרות

בשורה משמחת

הננו שמחים לבשר לציבור הרחב כי בימים אלו הצטרפו למעגל "הכשרות הרגיכה" שע" "הרבות" ב"ש

"עולם של מתוקים" רח' יוחנן הורקנוס 49

"דרים רול" גלידה פרווה לאירועים רח' איזנדר חמדה וצבי 42

מלכת המטבח" בר פירות סושי וקינוחים" רח' יריחו 2

"הולמ" בר פירות סושי ומתוקים - רח' גורדון 6

"סיט סויט" בר מתוקים - רח' קפריסין שכ' ה'

"קבינה מזון מהיר" - תחנה מרכזית

"פפה ליאון" - שד' יצחק רגר 55

"בורגרים" רח' יוהנה ז'בוטינסקי 26 נווה זאב

"פוד מרקט" - רח' טבנקין 76

"מזנון מקיף ו' " - רח' בת אל 6

בברכה

מחלקת כשרות שע"י הרבנות באר-שבע

בדרך העולה לאפטה נסעה עגלה רתומה לשני סוסים אבירים, ובה רבי משה־לייב מססוב. הוא ובני משפחתו, ועמם כל מיטלטליהם, עשו את דרכם אל העיר אפטה.

דרכו של רבי משה־לייב הייתה לנצל כל הזדמנות שנקרתה לו לקיום מצווה. אף הפעם דאג להעמיס על העגלה מזון בשפע, אולי תזדמן מצווה בדרכם. במהלך הנסיעה התקרבה עגלתו אל עגלה אחרת. רתומה לסוס כושל, שהתנהלה בעצלתיים. רבי משה־לייב רץ להקדים שלום לנוסעי העגלה. "שלום עליכם יהודים יקרים", קרא אליהם בפנים מאירות, "לאן פניכם?". בפנים מכורכמות ענו יושבי העגלה כי נוסעים הם לתתונת בנם בעיר אפטה. רבי משה־לייב לא נזקק לשאול מדוע אין השמחה שורה על פניהם. בגדיהם העלובים והמרופטים של בני המשפחה, ובכלל זה החתן, אמרו הכול.

÷

经营养的营养的

经经验经验

÷

神神神

רבי משה־לייב לא התמהמה. "הלוא החתן דומה למלך, והוריו הם שושביני המלך", קרא בקול שמח. "ראוי אפוא שאתם תיסעו בעגלה הרתומה לשני סוסים, ואילו אנו ניסע בעגלתכם". טרם הספיקו לעכל את דבריו וכבר מיהרו רבי משה־לייב ובני משפחתו להעביר את חפציהם לעגלת המחותנים, שלא היה בה דבר מלבד שני תופים עלובים. הצדיק גם הוציא ממזוודותיו בגדים נאים והלביש את החתן והוריו, ואלה נהפכו באחת למחותנים מכובדים. בעוד הנסיעה נמשכת פצחו רבי משה־ לייב ובניו בשירה במלוא גרונם לכבוד החתן. הם הכו בשני התופים שנותרו בעגלה, וכל הדרך שרו ללא לאות. אט־

בבואם לעיר אפטה ירדו רבי משה־ לייב ובניו מן העגלה והחלו לרקוד אל מול החתן. שמחתו של רבי משה־לייב הדביקה עוברים ושבים. וכעבור זמו קצר נוצרו סביבו מעגלים־מעגלים. כולם רוקדים לכבודו של החתן, עד בית אבי הכלה, ישראל־יצחק השמש.

אט הפשירו פני המחותנים והשמחה

נראתה על פניהם.

ביתו של השמש היה אף הוא עלוב וקטן, ולא הוכן מראש לקבלת אורחים רבים. המשפחה התכוננה לערוך חתונה צנועה וקטנה. עתה, בבואם של רבי משה־לייב וכל המשמחים, התמלא הבית עד אפס מקום, ורבים הצטופפו סביב החלונות והביטו בשמחה המופלאה.

אשתו של רבי משה־לייב נכנסה עם הכלה לחדר צדרי, הלבישה אותה בגדים נאים שהיו עמה, ואף קישטה אותה בתכשיטיה־שלה.

לאחר החופה הוציא רבי משה־לייב את כל המזון שהיה בעגלתו, וכל הנוכחים הסבו לסעודת־מצווה כיד המלך. השמחה התעצמה והלכה מרגע לרגע.

9

שימו לב!

פג תוקפן של תעודות הכשרות

יש לדרוש תעודת כשרות בתוקף וכן לדרוש אישור מכינת חמץ תשע"ט.

הקהל לא פסק לרגע מלרקוד ולשיר, ורבי משה־לייב מנצח על השמחה, מפזז ומכרכר סביב החתן ופניו בוערות באש־קודש.

ה'כליזמרים' של אפטה נודעו לשם־דבר בכל הסביבה, ורק בעלי האמצעים יכלו להזמינם לשמחותיהם. בלילה הזה היו בטלים ממלאכתם, אולם כאשר שמעו

על השמחה הגדולה בבית ישראל־יצחק השמש, מיהרו להשתתף בה. עם בואם גאתה השמחה. והם ניגנו את מיטב ניגוניהם.

בעיצומו של ניגון אחד השתלהבו פניו של רבי משה־לייב והוא בער כלפיד אש. הכול הביטו בו בעיניים משתאות. והנגנים ניגנו את הניגון בדבקות עד שכלה כוחם. או־אז התעורר רבי משה־ לייב משרעפיו, ואמר לנגנים: "אני מתפלל להקב"ה שאזכה כי תנגנו ניגון זה אחר מיטתי בבוא יומי...".

שמחת החתונה נמשכה עד אור הבוקר, ורבי משה־לייב השמיע דברי ברכה, שזורים בפסוקים, וגם חידודים כדרך ה'בדחנים'. הכול סברו כי האיש המופלא הוא קרוב משפחתו של החתן, שבא עמה לחתונה. הכול הביטו בו בהשתאות. דמותו כמראה איש אלוקים, פיו שופע דברי תורה כאחד הגאונים, אך התנהגותו בפשטות, כאחד האדם.

זו הייתה ההיכרות הראשונה של תושב אפטה עם רבי משה־לייב מססוב. שקבע את משכנו בעיר אפטח.

שנים עברו. רבי משה־לייב עבר לעיר ססוב שבגליציה ומשם הפיץ את אורו. כאשר באה עת פטירתו, בדיוק הייתה אמורה להתקיים חתונת בת אחד מנכבדי העיר. רבי משה־לייב ביקש לקרוא למחותנים, וגזר עליהם שלא ימעיטו משמחתם כמלוא נימה. "אשמח אם גם תשמחו אותי בשמחתם", הוסיף. דבריו נשמעו סתומים אך לא נותר זמן לעסוק בהם, כי כעבור שעה קלה השיב רבי משה־לייב את נשמתו ליוצרה. אבל כבד ירד על תושבי העיר, שיצאו ללוותו בדרכו האחרונה.

בעוד הקהל עושה את דרכו לעבר בית־העלמין והדמעות זולגות כמים, נשמע קול שקשוק מרכבותיהם של ה'כליזמרים' מאפטה, שבאו לחתונה. "מי הנפטר?", שאלו הנגנים.

"רבי משה־לייב מססוב", הייתה התשובה. באותו רגע הבריק בזיכרונם סיפור חתונת בתו של ישראל־יצחק השמש. הם נזכרו פתאום בבקשתו המיוחדת של רבי משה־לייב בענייו אותו ניגון, שלא נזדמן להם לנגנו מאז... בטרם נסתם הגולל הושיבו בית־דין לדון אם אפשר לקיים את בקשת הנפטר. ההכרעה נפלה כי יש לקיים את הבקשה, ובפרט לנוכח דבריו הסתומים

מעמד כזה לא נראה מעולם. בית־ העלמין מלא עם רב, כאוב ובוכה, וסביב הקבר הפתוח עומדים ה'כליזמרים', וכלי־הנגינה בידם, ובהשתפכות הנפש מנגנים את הניגון

אל בני משפחת העשיר שישמחוהו

בשמחתם.

לעילוי נשמת הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל בי עליה ז"ל והרבנית רחל טריקי ע"ה בת סימי ז"ל

@

*

粉粉粉粉